

Per nadal no volia oblidar pas Frank Capra

Toni Roca

No volia pas oblidar l'ombra o la figura de Frank Capra. Ara (recorda) fou Nadal, i d'això tot just fa a penes dos dies, el màgic encís d'aquestes jornades familiars evocava (era inevitable) la fragància obrerta dels films, és clar, de Frank Capra.

Tenia el cor tancat a qualsevol mena d'estimació vers el conjunt de la humanitat. ¿Un cor cansat, exhaurit, esgotat de boires i penombres? Sens dubte, sens dubte. Un cor devaluat, amb misèria i poca, escassa, fe en el futur era la prova més evident de tota aquella situació. Tal vegada per això, o probablement només per això, la filmografia de Frank Capra, tota la filmografia de Frank Capra —*El secreto de vivir*, *Horizontes perdidos*, *Vive como quieras*, *Caballero sin espada*, *Arsénico por compasión*, inevitable, és clar, *Qué bello es vivir...* — fou un motiu per desviure dia a dia, de forma lenta però, a la vegada quotidiana.

Aquell dia fou Nadal i per un motiu tan concret i una mica abstracte no volia pas oblidar Frank Capra. Inexorables temps d'exili, absència i una mica de dolor... Sensacions, emocions que no eren, almenys des del punt de vista formal, el cos genèric de les pel·lícules de Frank Capra, cert. ¿Pura contradicció interior?, ¿incoherència a nivell superior? Sí. Però la seva fidelitat a Frank Capra era total. I quan arribava l'època del mes de desembre i els carrers i les places de la vila s'il·luminaven de tots els colors del cel, la presència de Frank Capra era més viva que mai.

Passaren els dies, les nits i el temps també com l'eclosió violenta i desesperada d'un desgavell de menjars i de beures —recordau que era encara Nadal— d'encisadores imatges d'uns mags arribats del llunyà (o proper)

orient carregats d'essències i altres objectes de luxe comprats sempre a darrera hora als grans magatzems del món i de la terra. Del món i de la terra de la ciutat enorme i difícil. Però el tema, l'obsessió, era en realitat, no voler oblidar Frank Capra amb totes les clàusules i preàmbuls possibles.

Nadal fou el Nadal i l'artista nascut a la ciutat de Palerm el 1897 i mort l'any 1991, també. També. □

¡Que bello es vivir! (1946)
Donna Reed i James Stewart